

нѣщо за тѣхъ, но нѣщо повече отъ цифритѣ, повече отъ схемитѣ на картата и отъ общо-известнитѣ данни, да видишъ самитѣ хора, физиономиитѣ, кои сж тѣ, какви сж, какво сж преживѣли тѣ въ сжщото време тамъ, откъмъ другата страна.

Тъкмо това знаеше вече поручикътъ. Спомни си началото на сражението: спокойната сутринъ, равната и безлюдна черта на хоризонта. И ето на далечната и уединена могила се появява конникъ. Той е самъ, спира се, наблюдава известно време, после красиво галопира назадъ и се изгубва. Скоро следъ това се показаха рускитѣ ескадрони и атаката започна. Поручикътъ бѣше наблюдавалъ сражението и знаеше подробноститѣ му. Но едвамъ сега се откриваше тайната, която по-рано самата черта на хоризонта отдѣляше.

Показанията на пленниците не бѣха еднакви. Есаулътъ Фроловъ, измжчванъ отъ ранитѣ си, даваше неясни, предпазливи и мрачни отговори, войниците не всѣкога пъкъ разбираха за какво ги питатъ. Само Рибаленко разказваше много, макаръ често пжти и за съвсемъ непотрѣбни нѣща. Тѣхниятъ полкъ е влизалъ въ състава на 30. казашка дивизия, която е била въ Галиция. Много пжти тѣ сж атакували и всѣкога успѣшно. Всички бѣха единоподушни, когато ставаше дума за коман-